

WIADOMOŚCI MYSŁOWICKIE

Nr. 31 Rok III.

DODATEK PARAFJALNY DO „GOŚCIA NIEDZIELNEGO”

2. VIII. 1931 r.

Porządek nabożeństw.

Lipiec.

2 Niedziela.

- g. 6 na cześć Matki Bosk. Anielskiej od III Zak. z wyst.
„Twemu sercu cześć składamy”
„Kochajmy pana”
8 za roczne dziecię Rozalję Wilczok
„Serce Twe Jezu”
„Serce Jezusa”
9^{1/2} w kościele parafj. Suma w int. Ojca św. z ram. Komitetu obchodu „Rerum novarum” z wyst.
w nowym kościele występ połączonych Chórów kościelnych.
9^{1/2} in d. alten Kirche zum hl. Herzen Jesu v. d. Ehrenwache m. Russ.

Nieszpory o g. 7 wiecz.

3. Poniedziałek. Odn. św. Szczepana

- g. 6 za † Magd., Henriętę i Idę. Wajanta i ojców Ptok z k.
7^{1/2} za nowożeńców Ochman — Nocoń

4. Wtorek. Św. Dominik

- g. 6 za nowożeńców Hannig — Janysek
6^{1/4} do Bosk Opatrz. za pewn. rodzinę
7^{1/2} od członków Arcybr. Oblicza Najśw. za † duchowieństwo z k.

5. Środa. Najśw. Marja P. Śnieżna

- g. 6 za † Jana i Józefę Stucka, córkę i starzyków
6^{1/4} o szczęśliwe rozwiązanie
8 Muttervereinsand. in d. alten Kirche m. S.

6. Czwartek. Przemienienie Pańskie

- g. 6 za † Wilh. Jawisz roczn. S.
7^{1/2} za † Jana Wadasa roczn. S.

7. Piątek. Św. Kajetan

- g. 6 za † Katarzynę Palca z k.
6^{1/4} z hl. Herzen Jesu v. Mutterverein m. S.
7^{1/2} mies. nabożeństwo do Najśw. Serca P. J. z kazaniem i wyst.

8. Sobota. Św. Donat i Cyriak

- g. 6 za † Edwarda Woznika i ojców z k.
7^{1/2} za dusze w czyściu cierpiące z k.

9. Niedziela XI po Z. Św.

- g. 6, za członków Bractwa Róż. św. z bł.
8 za parafjan
9 auf d. Int. d. Kath. Frauenbundes
10^{1/2} od Róż Kolej. o nawrócenie grzeszników.

Z kroniki parafjalnej.

Ochrzczono:

8 chłopaków, 4 dziewczynki.

Przystąpiło do stołu Pańskiego:

W ciągu tygodnia od 19 do 26 bm.: 1709 osób.

Chorych zaopatrzone: 11 osób.

Ślub zawarli:

Dnia 28 bm. kawaler Barwicki Wilhelm, kupiec z Bytkowa, z panną Anną Siejaną z Miejskiego Janowa.

Zmarli.

Riza Gillner, córka górnika Jana Gillnera; Agnieszka Zwillingi córka robotnika Brunona Zwilling; Marta Zwilling, córka robotnika Brunona Zwilling; Riza Szymczyk z d. Piętka, żona kolejarza Edwarda Szymczyk, 22 lat; Julia Kuczowicz, panna, 45 lat; Paweł, syn robotnika Piotra Kuby; Magdalena Widera z d. Tomecka, wdowa, 70 lat; Krystyna, córka robotnika Alojzego Klugego; Łucja, córka bezrobotnego Grzegorza Granka.

III. Zakon św. Franciszka ma zgromadzenie dopiero w niedzielę 9 bm. po południu o g. 1.30.

Kongregacja Marj. ma w czwartek wieczorem o g. 6.30 miesięczną adorację; na przyszłą niedzielę jest generalna komunja św.

Miesięczne zebranie **Tow. Matek Chrześć.** odbędzie się w czwartek, dnia 6 sierpnia o godz. 3.30 w K. D. L. Uprasza się o liczny udział i punktualne przybycie.

Wszystkich, którzy udział biorą w pielgrzymce na **Kalwarię Zebrzydowską** uprasza się, aby się zgłosili do jutra 3 sierpnia, z powodu zamówienia pociągu dodatkowego.

Arcybr. Str. Hon. Serca P. J. ma w niedzielę o g. 5 miesięczne zgromadzenie. Wszystkim członkom Najśw. Serca P. J. przypominamy składki na ofiarę św. do skarbanki przed obrazem św. Małgorzaty, przeznaczone na nabożeństwa w pierwsze piątki; tak samo przypomina się adorację w czwartek o g. 7.30 wieczorem.

W piątek, dnia 31 lipca 1931 r. wróciły drużny **SMP. Żeńskiej** z rekolekcji zamkniętych jak również z obozu letniego w Brennej, pokrzepione na duchu i ciele, co jedynie Przewiel. ks. Prałatowi zawdzięczają, który im przyszedł z pomocą materialną.

W niedzielę, dnia 9 sierpnia 1931 r. po nieszporach odbędzie się zebranie **SMP. Żeńskiej** w Kat. Domu Ludowym na które się wszystkie długoletnie jak również i nowoprzyjęte członkinie zaprasza.

Wykład wygłosi Przewiel. ks. Prałat.

Związek Podofic. Rezerwy w Mysłowicach urządzi w niedzielę, dnia 2 sierpnia od godz. 15-tej zabawę ogrodową w sali i ogrodzie p. Breslauera na Cmoku. Podczas zabawy strzelanie do tarcz z flowerów o nagrody. O liczny udział prosi Zarząd.

Do Ogółu katolickiego Mysłowic i okolicy.

W niedzielę 2-go sierpnia rb. katolicki ogół Mysłowic i okolicy będzie obchodził uroczystość 40-lecie encykliki „Rerum Novarum” w której wielki Papież — Myśliciel Leon XIII dał wiekopomny wykład odrzucający zasady chrześcijańskich o życiu społecznym. . . . Blisko pół wieku upłynęło od czasu, w którym encyklika Leona XIII obieła świat chrześcijański. . . . Wiele, bardzo wiele zmieniło się od tego czasu na świecie. . . . Wielka wojna Europejska wstrząsnęła życiem tylu narodów i na gruzach „świata przedwojennego” stworzyła t. zw. świat powojenny z jego nędzą gospodarczą i zdżuczeniem narodów.

Chociaż od skończenia wojny dzieli nas już 13 lat, ciągle jeszcze Europa powojenna dźwiga na sobie ciężkie brzemie grzechów wojny, która doprowadziła ludzkość do strasliwego i niebezpiecznego w skutkach zmaterializowania życia i poniżenia zasad socjalno-moralnych w życiu jednostek i społeczeństwa. Skutki tego już dziś oglądamy, będąc świadkami wzrostu gorszych pierwiastków natury ludzkiej, wzrostu zbrodniczości, nieprawości, niemoralności, spłyceń i powolnego upadku kultury ducha. Człowiek dzisiejszy stał się jakby nowocześniejszym barbarzyńcą, samolubem gotowym prawie do wszystkiego, byle zadowolili swe materialne potrzeby. Niestety człowiek dzisiejszy chociaż żyje swobodnie nie jest szczęśliwy. Żeby mu to szczęście doczesne zapewnić stworzono lub odnowiono różne doktryny socjalno-gospodarcze, które nietylko nie dały społeczeństwom obiecane go rajy na ziemi, lecz przeciwnie powiększyły jeszcze rozdźwięk wśród nich i doprowadziły do jeszcze większego niezadowolenia.

Dlaczegoż tak się stało? Oto dlatego, że przetróżni „prorocy” „nowych” czasów i reformatorzy życia zapomnieli o Jego boskim drogowskazu, o Chrystusie Panu, Odkupicielu i Zbawicielu ludzkości. Bez Chrystusa, bez Jego boskiej nauki, przenikającej świat jak promień słońca przenika niezmiernie przestworza, niema życia cnolliwego na ziemi.

Oto tę prawdę przypomina zbłąkanej i zawiedzionej ludzkości encyklika „Rerum Novarum”, w której wielki namiestnik Chrystusowy, na długo przed wojną i dzisiejszymi przewrotami społecznymi podniósł wobec świata, że życie społeczne narodów musi oprzeć się silnie na granitowych podstawach, zasadach chrześcijańskich.

Po wielu latach błędzenia, społeczeństwa zwracają swój stęskniony wzrok ku moralności chrześcijańskiej i w niej widzą znowu swą pewną przystań po niebezpiecznej wędrówce przez burzliwy ocean życia bez Boga.

Łącząc się z całym światem chrześcijańskim w tym przekonaniu, że odrodzenie ludzkości jest tylko w Chrystusie, i pragnąc przekonaniu temu dać dobitny wyraz, urządzamy w Mysłowicach w niedzielę 2 sierpnia 1931 r. wielki obchód „Rerum Novarum”.

Niechaj w obchodzie tym nie zabraknie żadnego katolika, żadnej organizacji stojącej na gruncie zasad chrześcijańskich, w życiu społecznym i Konieczność odrodzenia tego życia w duchu chrześcijańskim zaakcentujemy w obchodzie jak najsilniej!

Niechaj obchód niedzielny stanie się niewidziana jeszcze w Mysłowicach i okolicy potężną manifestacją naszych uczuć i dążeń katolickich! Wszyscy katolicy Mysłowic, Janowa, Nikiszowca, Szopienic, Brzezinki, Kosztów, Krasów, Niwki i t. d. zjawiają się ze sztandarami i w strojach ludowych i zawodowych w Mysłowicach w niedzielę 2-go sierpnia rb. na obchód „Rerum Novarum”.

Do ogółu zaś katolików w Mysłowicach komitet obchodu zwraca się z gorącą prośbą o przybranie domów okien i balkonów w dzień obchodu.

Podczas obchodu odbędzie się kwesta uliczna na rzecz rodzin dotkniętych bezrobociem, w myśl nakazu miłosierdzia chrześcijańskiego.

Program:

Godzina 9-ta zbiórka wszystkich towarzyszy i organizacji; w ogrodzie zamkowym; ślad wymarsz o godz. 9.15 na nabożeństwo do kościoła.

Godzina 9.30 msza św. dla katolików polskich w kościele nowym dla katolików niemieckich w kościele starym. Po nabożeństwie pochód, który idzie z kościoła przez ulice: Towarową, Botomską, Rynek, i Pszczyńską na plac Wolności, gdzie przedstawiciele duchowieństwa i władz odbiorą defiladę.

Na Placu Wolności nastąpi przemówienia w języku polskim i niemieckim oraz okrzyk na cześć Ojca św. i odpiewanie hymnu papieskiego.

Ostrzeżenie.

W dniach ostatnich chodził po domach jakiś człowiek, sprzedając książeczki i broszurki sekciarskie. Na zapytanie czy ma zezwolenie lub polecenie ze strony probostwa pokazywał jakąś kartkę, na której podpis Ks. Proboszcza był pismem maszynowym napisany. Wynika z tego, że to był oszust bo w ostatnich czasach Ks. Proboszcz nie udzielał nikomu podobnego zezwolenia. Podpis reszta musi być własnoręcznie pisany na każdym dokumencie. Dlatego bacząc przed sekciarzami, którzy stoją często na usługach komunistów!

Wiadomą rzeczą jest, że Moskwa wysyła za pieniądze swych agitatorów. Nie brak ich także na Śląsku. Obecnie uprawia Moskwa, zachęcona powodzeniem w Hiszpanji i walką faszyzmu przeciwko Kościołowi we Włoszech, agitację na wielką miarę w innych państwach przeciwko religiji, a mianowicie przeciw wierze katolickiej. W myśl zasady: „Uderz w pastersza, a rozproszą się owce”, prowadzi się oszczerczą walkę przeciwko duchowieństwu. Ponieważ słudzy antychrysta napotykają na największy opór w swojej walce przeciwko Kościołowi u kobiet, dlatego rozwijają żywą agitację pomiędzy niewiastami i dziewczynami. W naszej parafji zauważono, jak nam z różnych stron się donosi, że komuniści podburzają kobiety przeciwko duchowieństwu. Puszczają się różne plotki w obieg, nieraz największe głupstwa. Niestety brak u naszego ludu często własnego sądu, aby mógł poznać się na sztuczkach tych agitatorów i agitatorek, no i brak też odwagi, aby odpalić na na miejscu takiego wroga.

„Wszystkiemu winien Ks. Proboszcz” „wszystko zło pochodzi od duchowieństwa”, „Papież jest winien bezrobociu, bo popiera kapitalizm”, wołają w różnych

Z życia i działalności Leona XIII.

Joachim Wincenty Pecci (czytaj Pekci), bo takie było imię rodowe późniejszego papieża Leona XIII, urodził się w dniu 2 marca 1810, w miasteczku włoskiem Carpineto. Ukończywszy szkoły przygotowawcze uczył się przez 3 lata na wydziale filozoficznym w Kolegium rzymskim, a w r. 1830 przeszedł na wydział teologiczny, na którym w roku 1832 uzyskał stopień doktora św. Teologii. Świecenia kapłańskie przyjął w roku 1837. W tym też roku został mianowany gubernatorem cywilnym w mieście Benewencie, które wchodziło w skład państwa kościelnego. W roku 1841 został przeniesiony w tym samym charakterze gubernatorem do innego miasta w państwie kościelnym, Peruggi (czyt Perudżja). Zaszczycony w roku 1843 tytułem arcybiskupa Damietty, został wysłany w charakterze nuncjusza papieskiego do Belgji, a w r. 1845, otrzymał stolicę biskupią w Peruggi. Mianowany w r. 1854 kardynałem wziął w r. 1878 udział w wyborze następcy papieża Piusa IX. Kolegium kardynałów wybrało go papieżem. Kardynał Pecci przyjął jako papież imię Leona XIII. Najwyższą w Kościele godność sprawował aż do dnia 20 lipca 1903, w którym to dniu stanął przed obliczem Najwyższego.

Panowanie papieża Leona XIII, przypadło na czas bardzo ciężkie tak dla państwa, jak i dla Kościoła katol. Papież rozbowiony władzy świeckiej, ograniczany był przez rząd włoski w swej działalności jako Głowa Kościoła. Leon XIII, obdarzony niezwykłymi zdolnościami dyplomatycznymi, wsparty pomocą Najwyższego, zdołał wyprowadzić Jódź Piotrowa na spokojne fale, umiał nie tylko obronić Kościół przed groźbami mu niebezpieczeństwami, ale zapewnić Mu prawdziwy tryumf.

Nie tu miejsce do omawiania politycznej niejako działalności wielkiego papieża. Nas przedewszystkiem interesuje ta jego działalność, kiedy występuje jako najwyższy w chrześcijaństwie nauczyciel i prawodawca. Ta część jego działalności pozostawiła niezatarte ślady oraz zyskała papieżowi Leonowi wdzięczność pokoleń.

„Materyjalne rozszerzenie wiary i Kościoła, gdzie jest możność po temu — czytamy w „Głosach katolickich” z r. 1903 — to jedna połowa zadania i dzieła Papieża. Ale jest druga, nie łatwiejsza, to obrona Kościoła w każdym umyśle, w każdym rozumie, w każdym sumieniu z osobna, to wprowadzenie jego zasad i nauk w świadomość, w krew, w szpik kości naszych społeczeństw, to katolickie odrodzenie świata przez oświecanie rozumów i prostowanie przekonań walka z bezbożnością o przekonania ludzkie, a przez

to o ludzką wolę i przygotowanie lepszej przyszłości świata przez lepsze zrozumienie społeczeństwa i warunków jego bytu”.

„W chaosie wyobrażeń i walk, zwłaszcza społecznych, przypomnieć proste i niezmiennie, ale zapomniane prawdy, wyłożyć zasady i warunki organizacji społecznej, wynikające z natury ludzkiej, a przeto jak ona niezmiennie w swojej istocie, choć zmienne w formach, to było powołaniem i obowiązkiem Kościoła i papieża, ale zarazem i wielkim jego dla ludzkości dobrodziejstwem”.

Te prawdy, w które dzisiaj po przejściach wojennych wzywujemy się jakby w rzeczy nowo objawione, wykladał papież Leon XIII, przy każdej sposobności, czy to jako organizator kół towarzyskich dla rzemieślników w Peruggi, zwanych ogrodami św. Filipa Nereusza, czy to kiedy jako papież przemawiał do deputatów robotniczych, czy kiedy chwali amerykańskich Rycerzy pracy, czy wreszcie kiedy wydaje swoje sławne okólniki, zwane encyklikami.

W encyklice z r. 1878, potępia papież Leon XIII błędną naukę socjalistów, komunistów i nihilistów, w encyklice z r. 1881, wyklada katolicką naukę o pochodzeniu, charakterze, prawach i obowiązkach panujących, rok 1883 przynosi encyklikę o chrześcijańskim ustroju państw, w roku 1888 pojawia się encyklika o prawdziwej wolności, w encyklice z r. 1890, poucza Leon XIII, o obowiązkach obywateli chrześcijańskich, w roku 1891, w dniu 15 maja pojawia się pismo papieskie o sprawie robotniczej, tak zwana encyklika „Rerum novarum”, wreszcie w dniu 18 stycznia 1901 wydaje Leon XIII okólnik o chrześcijańskiej demokracji. Poza wymienionym wydał papież szereg innych encyklik, w których poruszał wszelkie sprawy dotyczące życia religijnego i społecznego, jak o modlitwie, o różańcu, o III Zakonie św. Franciszka, o św. Rodzinie, jako wzorze rodziny chrześcijańskiej.

Te wszystkie encykliki to nowożytna broń chrześcijaństwa w walce z ciemnymi siłami. Leon XIII, rozumiał dobrze, że w nowożytnych czasach nie wystarczy sam katechizm, ale trzeba jeszcze posługiwać się bronią jaką daje głęboka nauka i wiedza.

Dwadzieściaosiem lat upłynęło od śmierci wielkiego papieża. Dzieła jego trwają jednak i trwać będą w pamięci synów Kościoła, a może najdłużej w pamięci rzesz pracujących, którym Leon XIII pozostawił w swojej encyklice „Rerum novarum” tak wzniosły testament.

Wydawca: Kat. Urząd Parafjalny w Mysłowicach. — Odpowiada: Piotr Mądry Mysłowice. — Tłoczono w drukarni „Sztuka” w Mysłowicach, ul. Powstańców 7.

— POLSKI BANK LUDOWY —

Spółdz. z odpow. nieogran.

W MYSŁOWICACH, UL. MODRZEJOWSKA 1.

Zastępstwo Banku Polskiego dla inkasowania weksli.

★★

Załatwia wszelkie czynności bankowe a mianowicie: Otwiera rachunki bieżące i czekowe, udziela pożyczek członkom na dogodnych warunkach. — Dyskontuje weksle kupieckie. — Inkasuje weksle, rachunki, listy przewozowe za minimalną opłatę. — Uskutecznia przekazy w kraju i zagranicą. Przyjmuje wkłady oszczędnościowe w złotych i dol. am. placąc od złotych za wypowiedzeniem: dziennem $6\frac{1}{2}$ —7%, miesięcznym $7\frac{1}{2}$ % kwartalnym 8%, półrocznym 9%, rocznym 10%.

Za wkłady, złożone w naszym banku gwarantują członkowie całym swoim majątkiem.

odmianach. Ks. proboszcz ma być winien temu, że dyrektor kopalni nie ustępuje, to znowu, że stracił pieniądze w banku Bytomskim, — ta kaczka także w innych parafach o tamtejszych proboszczach puszczana — i inne tym podobne bajki się opowiada. Oto idą w ostatni wtorek dwie kumoszki na targ, a wyzywają co się da na księżę, dlaczego księża nie chodzą boszo jak Chrystus — same miały bardzo eleganckie trzewiki na nogach i niewiem co by powiedziały, gdyby im Ks. proboszcz kazał z ambony, chodzić wobec dzisiejszej biedy boszo — dalej oburzają się, dlaczego księżom pieniądze się nosi — prawda jest, że gdy kogoś bieda bodzie, to o probostwo o wsparcie przychodzi. Zwykle wyzywają ci, co najmniej na probostwo noszą a niejednego do-brodziejstwa od Kościoła doznali.

Jest to ostatni katolik, który nie ma zrozumienia, że jest obowiązkiem jego także materialnie wspierać Kościół. Niema organizacji, w której nie trzeba płacić jakiej składki. Są towarzystwa, gdzie się płaci większe składki niż wynosi podatek kościelny. W parafii Mysłowickiej, którą dawniej wspierał musiał patron kościelny, hrabia Thiele-Winkler, są wielkie wydatki, które obecnie ciążyą na parafjanach, termujące je przez 20 lat nic się nie czyniło poważniejszego dla remontu budynków i potrzeb koniecznych kościoła.

Apeluje się więc do wszystkich rozsądnych katolików, aby nie dąli się podburzać przeciwko Kościołowi, który w dzisiejszych czasach jest najważniejszą ostoją ładu i porządku. Żadna siła szatańska nam nam nie zaszkodzi, póki się wiernie trzymać będziemy nauki i zasad wiary św. Twórzmy zwartą siłę, my katolicy, przeciwko tym, którzy kraj i naród do niebezpieczeństwa chcą przywieść. Przetrywamy biedę obecną, jakieśmy przetrwali wojnę, czasy plebiscytowe i inne twarde doświadczenia życiowe.

Podaje Urzędowi Parafjalnemu osoby, rozsiewające nieprawdziwe wiadomości o duchowieństwie; Kościele, aby je można pociągnąć do odpowiedzialności sądowej.

Porciunkula-Ablass.

Aus Anlass des Porciunkula-Ablasses, findet am Sonntag nur eine Vesperandacht statt und zwar abends um 7 Uhr, sowie am Sonnabend um 7 Uhr abends. Der Porciunkula-Ablass beginnt am 1 August Mittags und endet am 2. mit der Vesperandacht; denselben gewinnen in der Pfarrkirche sooft sie die Pfarrkirche besuchen u. in d. Int. des hl. Vaters beten die Mitglieder des Seraphischen III Ordens, alle anderen in den Franziskanerkloster.

Beichtgelegenheit ist Sonnabend früh und nachmittag von 5 Uhr ab, sowie auch Sonntag früh.

Prawda o bankach.

W ostatnich dniach niektórzy ludzie bojaźliwi zaczęli wyciągać swe gotówki z banków. To spowodowało zamknięcie niemieckich banków na kilka dni. Polskie społeczeństwo okazało większy spokój, ale i tu niektórzy ludzie niepotrzebnie swe oszczędności z banków wyciągali. Czy przez to można pieniądze uratować przed dewaluacją? Nie, bo jeśli wartość pieniądza się załamie, to czy grosz jest w banku czy gdzieś w portkach, straci on wszędzie

swą wartość. Banki polskie przyjmują złote w wartości dolarowej, przeto zabezpieczają je przed dewaluacją. Nie grozi więc wtenczas pieniądзом niebezpieczeństwo dewaluacji, póki dolar pewny.

Im pewniejsze są podstawy banku i im sumienniejsi ludzie którzy nim kierują, tem mniejsze jest niebezpieczeństwo oszustwa lub złodziejstwa w banku. Trzeba dlatego pieniądze lokować w bankach pewnych. Najpewniejszymi bankami okazywały się dotychczas banki ludowe i powiatowe lub komunalne kasy oszczędnościowe, tak np. Polski Bank Ludowy jest spółdzielnią z nieograniczoną poręką, to znaczy, że jego członkowie ręczą całym majątkiem swem za wkłady jego. W czasach paniki trzeba więc zachować zaufanie do banków o podstawach zdrowych i z kierownictwem sumiennem, zaś nie lokować nigdy swych oszczędności w bankach wątpliwych, któremi rządzą ludzie, znani ze swej nieuczciwości.

Na koniec trzeba zaznaczyć, że mamon doczesny nigdzie nie jest pewny, bo go może wszędzie złodziej ukraść, ogień lub wojna lub burza zniszczyć, rdza nawet żelazo zeżre a mól wszędzie wlezie. Dlatego najlepiej jest z mamony doczesnej zrobić sobie skarby i przyjaciół w niebie niżeli nam go największy złodziej skradnie tj. śmierć. Czy w testamencie wyznaczyłeś sumę na ubogich lub inne dobre cele?

Komitet niesienia pomocy bezrobotnym

postanowił na ostmien posiedzeniu, które odbyło się w środę 29 bm., tymczasowo zamknąć kuchnię dla bezrobotnych przez 2 miesiące. Powody są następujące: 1) Potrzeba zebrania większych kapitałów na zimę; 2) Niezbyt wielka konieczność prowadzenia kuchni w miesiącach letnich; liczba korzystających z kuchni zmalała w ostatnich dniach z 520 na 250; 3) Potrzeba rozbudowy kuchni do potrzeb zimowych; 4) Brak środków na utrzymanie kuchni bez przerwy, ponieważ ofiary społeczeństwa bardzo skąpo wpływały, a otrzymanie kuchni kosztowało miesięcznie 1500—2000 zł. 5) Niewłaściwe zachowanie się wielu bezrobotnych, którzy Paniom, prowadzącym kuchnię, się odgrażali, je obrażali wyzwiskami i ciągle kuchnię krytykowali; niektórzy nawet podobno objadami w domu świnie karmili, inni sobie to, co darmo otrzymywali, nie cenili.

Aczkolwiek zamknięcie kuchni dla niektórych bezrobotnych, niewinnych i rzeczywicie na pomoc zasługujących, przykro dotknie, to jednak Komitet nie widzieli innego wyjścia jak zamknąć kuchnię, aby ją na zimę doskonalej zorganizować, o ile zachowanie się wielu bezrobotnych będzie lepsze i mniej wyzywające. Komitet planuje także, zwrócić się do Zarządu kopalni, aby za pomocą dyrekcji i urzędników kopalnianych otworzył dla bezrobotnych na Piasku drugą kuchnię.

Zdziczałość młodzieży.

Na probostwie jest kilka gruszek. Gdy owoc dojrzewa corocznie rozdaje się bezpłatnie lub za bezcen gruszkę ubogiej ludności. Mimo to w niesłychany sposób rzuca się młodzież na drzewo, w nocy i za dnia. Kilka razy wyrwano części drzewa z parkanu, pewien chłopak rzucając na drzewa kamieniami wybił dwie wielkie szuby na probostwie, połamano drzewka i t. d. Widać, jak rodzice wychowują dziś swe dzieci.